Твоя протилежність — пісок,
Пустиня безплідна й сумна.
Ти народжуєш колосок,
Наче нива, з мого зерна.

Ти плекаєш його сама,
Ти даєш йому мови дар,
Безконечну могуть ума,
Плоті й долі земної тягар.

Як вода, ти блищиш і течеш
В руслах рік і слідах підків.
Я тебе малював би все ж,
Наче марево серед пісків.